

Det gaar ud over de fattige Egne og de Steder, hvor Arbejdet har skabt Samfundsværdierne og frigtort Ejendom for tyngende Baand af Tiender. Der lægger man en Skyld paa samtidig med, at man befrier de bedre Egne for at svare Rente af den Ejendom, som Staten faktisk har i deres Besiddelser og letter Besiddernes Tiendebyrder samtidigt. Jeg tilstaar, at jeg forstaar ikke, at de tilstedeværende Jyder have kunnet gaa med til et saadant Forslag. Skal det gennemføres, maa vi sige om Jyderne, at de foruden at være seje og nøjsomme ogsaa ere beskedne, hvis man ikke vil anvende et Udtryk, som Tyskerne tidligere benyttede lige over for alle Danske.

Idet jeg imidlertid maa gaa ud fra, at vi skulle have disse Love, er der en Ændring i Loven om Ejendomsskyld, som jeg vil henstille til den højtærede Finansminister; det er paa en Maade en Redaktionsændring. Der staar i § 1: „Fra 1. Juli 1904 bortfalde de paa faste Ejendomme i Kongeriget hvilende direkte Skatter til Staten osv.“ Følgen af, at de bortfalde, vil være, at første Prioritet i alle Ejendomme kan forøges. Tager man en Ejendom, hvis faste Skatter f. Eks. ere 100 Kr. aarlig, og sætter denne Ejendoms Værdi til 40,000 Kr., og vi antage, at Manden har haft et første Prioritetslaan paa 18,000 Kr. fra Kreditforeningen, vil han øjeblikkelig frugtbar gøre Eftergivelsen. En Hartkornsskat paa 100 Kr. svarer til en Kapitalværdi af 2,500 Kr., der vil ikke være det mindste til Hinder for, at han straks faar sit Prioritetslaan i Kreditforeningen forøget med 2,500 Kr., da den Sikkerhed, der gives, jo gaar forud for den Sikkerhed, Kreditforeningen har i Forvejen. Han vil altsaa faa Laanet, men naar han faar Laanet, skal han afgive alle de Beløb, som sædvanlig hæfte ved disse Kreditforeningslaan. Han skal først afstaa 2—3 pCt. til Reservefonden, dernæst tage Tabet paa Obligationkursen, og det ene med det andet vil det sikkert løbe op for Tiden til 8 à 10 pCt., som han mister af Beløbet. Naar Staten nu vilde træde til, kunde den hjælpe Ejendomsbesidderne paa en god Maade, idet den uden Omkostninger og uden væsentligt Tab for Ejendomsbesidderne kunde indfri den Værdi, som nu skænkes Ejendomsbesidderen. Staten kunde i Statshypotekbeviser give ham en Sum af 2,500 Kr., saa kom han langt lettere over Laanet, det blev bedre for ham, og Staten skulde saa til Gengæld have den Prioritetsobligation, som ellers udstedes til Kredit-

foreningen. Det Ændringsforslag, jeg vilde stille, skulde være en ny § 20, der skulde lyde saaledes: „De nuværende paa faste Ejendomme hvilende Skatter ophæves paa den Maade, at deres Kapitalværdi, 25 Gange den aarlige Ydelse, udbetales af Staten til Ejerne i 4 pCt.s rentebærende, til pari amortisable Statshypotekbeviser, mod at Ejerne til Staten udstede 4 pCt. rentebærende Grundskat-Prioritetsobligationer“. Det vilde være en stor Fordel for Statskassen, samtidig med at det hjælper Ejendomsbesidderne. Thi under heldige Konjunkturer vil Staten med Lethed, ved at disponere over disse Grundskatteobligationer, ved at deponere dem i Bank her eller i Udlandet, kunne opnaa Laan til 3 pCt. Rente til Beløb næsten stort som Obligationen. Og saaledes vil dette Laan ved Forskellen i Renten, 3 pCt. til Udlandet og 4 pCt. fra Ejendomsbesidderne, i Løbet af 40 Aar kunne forrentes og amortiseres, saa at Staten i det mindste i Tidens Løb tilbageerhvervede den Ejendom, som den nu bortskænker til de private Ejere af Besiddelser her i Landet. Der kunde ikke være Tale om nogen særlig Overfyldning af Markedet, thi Laanene ville blive tagne alligevel, Kreditforeningsobligationer ville alligevel blive udstedte. Hypotekbeviser, som ere udstedte af Staten, ville have høj Kurs og hjælpe Ejerne, og den Ejer, som ikke trænger til at faa Laan, vil beholde sine Kreditbeviser, vil have at betale 4 pCt. Rente til Staten og modtage af Staten 4 pCt. af sine Kreditbeviser, altsaa faktisk faa sine Hartkornsskatter ophævede. Som sagt, i Løbet af 40 Aar vil Staten have tilbageerhvervet hele den Formue, som den nu skænker til Ejendomsbesidderne uden Spor af rimelig Grund. Desuden ville jo alle de Hypotekbeviser, som tilfaldt alle offentlige Institutter eller Fideikommissar, blive baandlagte og altsaa unddragne Markedet. Det var en Tillægsparagraf til Loven om Hypoteklaan, som jeg antager med Lethed vilde kunne erhverve Tilslutning ogsaa i det andet Ting; og jeg beder den højtærede Finansminister overveje, om han ikke kunde gaa ind paa et saadant Ændringsforslag.

Idet jeg hermed slutter, skal jeg kun fremhæve, at det har min fulde Tilslutning, at vi gennemføre en Formue- og Indtægtsskat, og hvis vi maatte beholde for Staten den nuværende Ejendomsret, de nuværende direkte Skatter fra alle faste Ejendomme, gaar jeg ogsaa, om fornødent, med til en Ejendomsskyld til Hjælp for Finanserne. Jeg beklager, at saaledes som